

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Русе, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

Членове: Татяна Черкезова
 Виржиния К. Караджова

при участието на секретаря Ирена Иванова
като разгледа докладваното от Николинка Чокоева Въззивно гражданско
дело № 20234500500826 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

Териториално поделение на НОИ гр. Русе обжалва решение № 1477 от 23.10.2023 г., постановено по гр. д. № 4913/2022 г. по описа на РРС като неправилно и необосновано, постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди, че съдът не е изследвал дали представеният от тях констативен протокол и задължителни предписания продължават да се ползват със същата по тежест материална доказателствена сила, както и трудовата книжка на ищеца. Счита, че наличието на трудов договор не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него осигурителни права, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Навежда доводи, позовавайки се на съдебната практика, че лице, за което не е доказано да е извършвало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, независимо дали е сключило трудов договор, дали за него са подавани от страна на работодателя данни в НАП, дори и в случаите, когато са внесени осигурително вноски. Съдът напълно игнорирал оспорването на представените от ищцата писмени доказателства. Възразява се, как при

количеството положен труд при ненормирано работно време с продължителност 2 часа, се изисква същият да бъде признат за действително отработено време. Моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което предявеният иск да се отхвърли като неоснователен и недоказан. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна М. Л. Г. в писмен отговор счита подадената въззивна жалба за неоснователна, а решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Според установените в първата инстанция факти, ищцата била назначена във „ФЕШЪН-ТРЕЙД-ОНЛАЙН“ ЕООД с трудов договор № 6/24.03.2015 г. като преводач, с продължителност на работното време 4 часа и основна заплата в размер на 2 600 лв. В договора е посочено, че ищцата е постъпила на работа на 25.03.2015 г. С допълнително споразумение № 3/29.05.2015 г. продължителността на работното време била удължена на 8 часа, считано от 01.06.2015 г., а считано от 01.09.2016 г. с допълнително споразумение № 8/31.08.2016 г. ищцата била преназначена на длъжност експерт връзки с обществеността, с продължителност на работното време 2 часа и основна заплата 2 600 лв. Със заповед № 19/18.09.2017 г. трудовото правоотношение било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ, считано от 19.09.2017 г., на която дата заповедта била връчена на ищцата. В трудовата книжка работодателят отразил трудовия стаж за периода от 25.03.2015 г. до 19.09.2017 г., посочил заеманата длъжност, брутно трудово възнаграждение, основанията за прекратяване на трудовото правоотношение, като книжката е подписана и подпечатана от управителя на дружеството. Изрично е отбелязано, че трудовият стаж не е равен на осигурителния стаж. Като доказателство по делото е прието удостоверение обр. УП-17 от 16.09.2022 г. по чл. 5, ал. 2 от ЗУТОССР, издадено от ТП на НОИ Русе, видно от което липсват писмени данни за положен от М. Л. Г. осигурителен стаж за периода 25.03.2015 г. – 19.09.2017 г.

От приложения с отговора на исковата молба Констативен протокол № КВ-5-21-00743389/07.04.2020 се установява, че по повод постъпил сигнал от

ТП на НОИ – Перник, относно съмнения за злоупотреби с фондовете на ДОО, е възложено извършване на анализ и проверка от контролните органи на НОИ в дружеството „Фешън-трейд-онлайн“ ЕООД, обявено в несъстоятелност на 29.11.2019 г. с начална дата на неплатежоспособността 31.12.2015 г. Според данните от проверката, за времето от 02.2015 г. до 01.2018 г. не са превеждани дължимите вноски за ДОО за работещите по трудови правоотношения в дружеството лица. Не са установени обекти на дружеството и регистрирани на негово име касови апарати, не са установени и реално получени от дружеството парични средства. Контролните органи са стигнали до заключение, че след 01.2016 г. „Фешън-трейд-онлайн“ ЕООД е „фиктивен осигурител“, подаващ информация в НАП за осигуряване на физически лица с висок размер на осигурителен доход, без да се внасят дължимите осигурителни вноски с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. Предвид това на работилите в дружеството лица не следва да бъде признато времето след 01.2016 г. за осигурителен стаж с произтичащите от това права. На това основание са издадени задължителни предписания за заличаването на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 01.2016 г. до 01.2018 г. по отношение на всички лица, в това число и за М. Л. Г., за която се заличават данните за периода 01.01.2016 г. – 18.09.2017 г.

Срещу задължителните предписания била подадена жалба от дружеството-работодател, която е оставена без разглеждане с определение от 04.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ София-град. Определението е обжалвано пред Административен съд – София-град, който с определение от 20.07.2021 г. по адм. дело № 4367/2021 г. отхвърля жалбата.

Настоящият въззивен състав намира, че обжалваното решение в частта за признаване на трудов и осигурителен стаж за времето от 25.03.2015 г. до 31.12.2015 г. е постановено при свръхпетитум с оглед заявената от ищцата претенция за признаване на осигурителен стаж за периода от 01.2016 г. до 18.09.2017 г. В тази част решението като недопустимо следва да бъде обезсилено, а производството – прекратено.

В останалата част, при правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд намира крайния извод на първоинстанционния съд за неправилен.

Районният съд правилно е преценил, че извлечението от трудовата книжка, надлежно оформено от работодателя, съдържа всички реквизити, визирани в чл. 349, ал. 1 от КТ. Легалното определение за трудова книжка, дадено в чл. 347 от КТ (преди изменението с ДВ, бр. 85 от 2023 г., в сила от 01.06.2025 г.), определя същата като официален удостоверяващ документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя. Като официален удостоверяващ документ, трудовата книжка се издава по определен ред и от съответен орган и има материална доказателствена сила за изявленията, които се съдържат в нея. Тази доказателствена сила обвързва и съответните държавни органи (съд, НОИ и др.) за удостоверяването в нея факти. Съгласно действащата към настоящия момент разпоредба на чл. 349, ал. 1, т. 9 от КТ, в трудовата книжка задължително се вписва продължителността на времето, което се признава за трудов стаж. В конкретния случай ищцата разполага с трудова книжка, която е редовно оформена и съдържа вписване на всички реквизити посочени в чл. 349, ал. 1 от КТ. Същата установява, че времето посочено в исковата молба – от 01.2016 г. до 18.09.2017 г., следва да бъде зачетено за трудов стаж. Такъв представлява времето, през което работникът или служителят е работил по трудово правоотношение, доколкото друго не е предвидено в Кодекса на труда или в друг закон. Правилни са изводите на районния съд, че в производството доказателствената сила на трудовата книжка на ищцата не е изрично оспорена. Оспорени са формално представените писмени доказателства, без да се съдържат конкретни твърдения какво се оспорва на тези документи, освен възражението, че данните в трудовата книжка отразявали информацията, подадена от осигурителя, като същата била заличена и не следвало да се приема. Съдът намира, че не е достатъчно ответникът да заяви, че оспорва писмени доказателства, без да сочи дали се оспорва тяхната автентичност, т.е. авторството на документа или верността им, т.е. съответствието между свидетелстващия документ и удостовереното в него. В този смисъл правилни са изводите на първоинстанционния съд, че по делото ответникът не е релевирал доказателства, обуславящи извод, че отразените в трудовата книжка обстоятелства не съответстват на обективната действителност, което да даде основание съдът да не съобрази материалната доказателствена сила на документа. Съдът намира, че не е обвързан от изводите на проверяващите и контролни органи на НОИ относно дейността на

работодателя – осигурител. След като истинността на представената трудова книжка, удостоверяваща твърденията на ищцата за положен трудов и осигурителен стаж не е оспорена от ответната страна и не е опровергано нейното съдържание, съдът е обвързан да зачете материалната ѝ доказателствена сила, съгласно разпоредбата на чл. 179 от ГПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 1 от КСО, за осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1 и ал. 10 са работили при пълното законоустановено за тях работно време, ако са внесени или дължими осигурителните вноски върху полученото, начисленото и неизплатеното, както и неначисленото възнаграждение, но не по-малко от минималния осигурителен доход по чл. 6, ал. 2, т. 3 за съответната професия; когато лицето е работило при непълно работно време, осигурителният стаж се зачита пропорционално на законоустановеното работно време. На това основание, решението на първоинстанционния съд се явява неправилно като краен резултат и подлежи на отмяна, тъй като не е съобразен фактът, че считано от 01.09.2016 г., съгласно допълнителното споразумение от 31.08.2016 г., до прекратяване на трудовия договор със заповед от 18.09.2017 г., ищцата е полагала труд с продължителност на работното време 2 часа и това обстоятелство е отразено от работодателя в трудовата книжка, където е посочено, че трудовият стаж не е равен на осигурителния. Следователно, при постановяване на решението, за периода от 01.09.2016 г. до 18.09.2017 г. първоинстанционният съд е следвало да зачете осигурителния стаж пропорционално на установеното работно време.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

На основание чл. 280, ал. 3, т. 3 от ГПК решението не подлежи на касационно обжалване.

Мотивиран така, Окръжният съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 1477 от 23.10.2023 г., постановено по гр. д. № 4913/2022 г. по описа на Русенски районен съд **в частта**, с която се признава за установено по отношение на ТП на НОИ гр. Русе, ул. „Асен Златаров“ № 26, представлявано от директора И.Д., че М. Л. Г. с ЕГН

***** с адрес гр. Русе, *****, за времето от 25.03.2015 г. до 31.12.2015 г. е работила във „ФЕШЪН-ТРЕЙД-ОНЛАЙН“ ЕООД ЕИК 202993030 на длъжност преводач, което време следва да се зачита за трудов и осигурителен стаж, като недопустимо и **ПРЕКРАТЯВА** производството в тази част.

ОТМЕНЯ Решение № 1477 от 23.10.2023 г., постановено по гр. д. № 4913/2022 г. по описа на Русенски районен съд в останалата част, като неправилно и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Териториално поделение на НОИ гр. Русе, ул. „Асен Златаров” № 26, представлявано от директора И.Х.Д, че М. Л. Г. с ЕГН ***** с адрес гр. Русе, *****, за времето от 01.01.2016 г. до 31.08.2016 г. е работила във „ФЕШЪН-ТРЕЙД-ОНЛАЙН“ ЕООД ЕИК 202993030 на длъжност преводач, с продължителност на работното време 8 часа, което време следва да се зачита за трудов и осигурителен стаж, а за времето от 01.09.2016 г. до 18.09.2017 г. е полагала труд с продължителност 2 часа при същия работодател на длъжност експерт връзки с обществеността, което време следва да се зачита за трудов стаж и пропорционално на установеното работно време – за осигурителният стаж.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____